

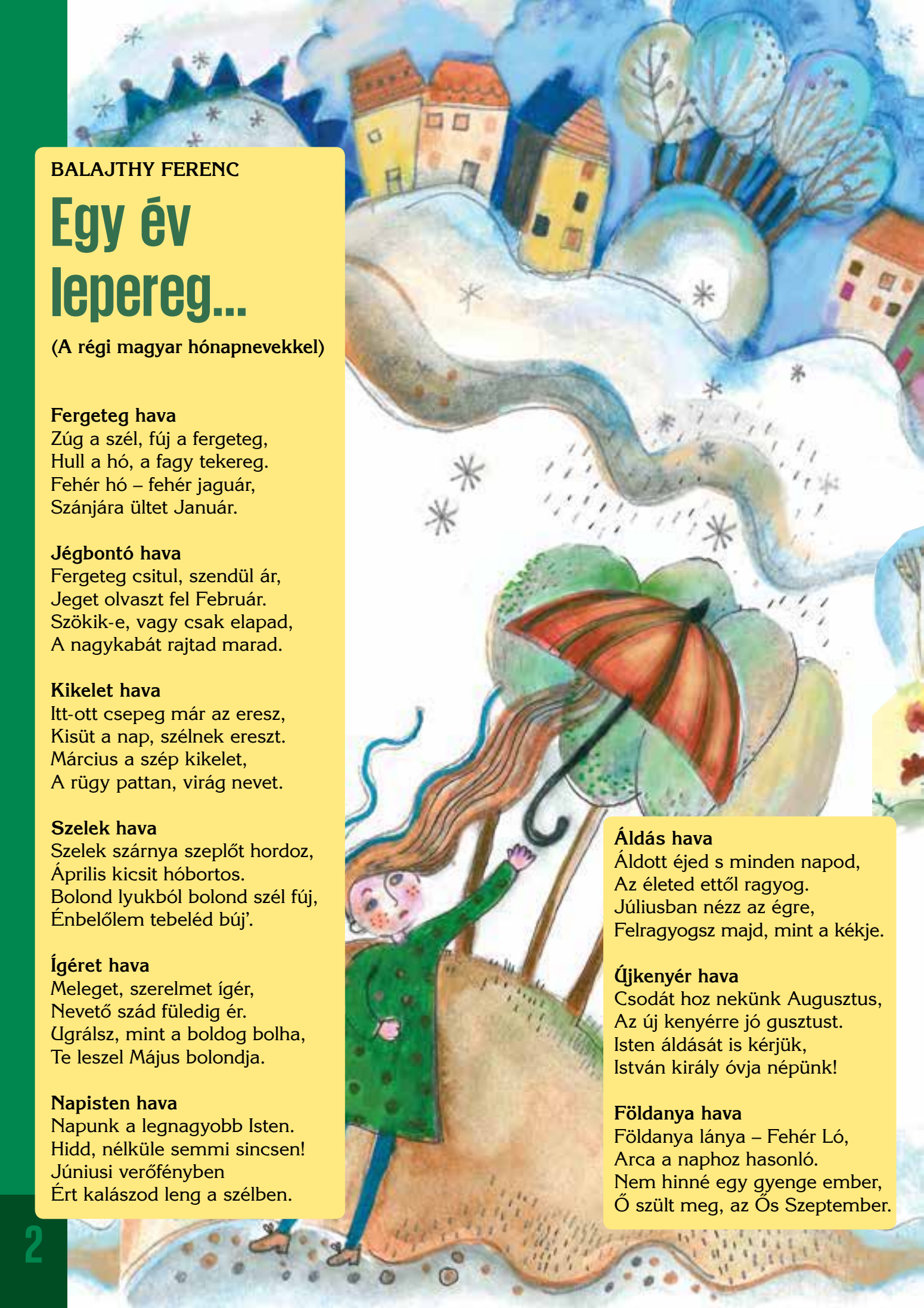

NAPSUGÁR

GYERMEKIRODALMI LAP • LX. ÉVFOLYAM • 667. SZÁM

1.

2016. JANUÁR

BALAJTHY FERENC

Egy év lepereg...

(A régi magyar hónapnevekkel)

Fergeteg hava

Zúg a szél, fúj a fergeteg,
Hull a hó, a fagy tekereg.
Fehér hó – fehér jaguár,
Szánjára ültet Január.

Jégbontó hava

Fergeteg csitul, szendül ár,
Jeget olvaszt fel Február.
Szökik-e, vagy csak elapad,
A nagykabát rajtad marad.

Kikelet hava

Itt-ott csepeg már az eresz,
Kisüt a nap, szélnek ereszt.
Március a szép kikelet,
A rügy pattan, virág nevet.

Szelek hava

Szelek szárnya szeplőt hordoz,
Április kicsit hóbortos.
Bolond lyukból bolond szél fúj,
Énbelőlem tebeléd búj'.

Ígéret hava

Meleget, szerelmet ígér,
Nevető szád füledig ér.
Úgrálsz, mint a boldog bolha,
Te leszel Május bolondja.

Napisten hava

Napunk a legnagyobb Isten.
Hidd, nélküle semmi sincsen!
Júniusi verőfényben
Ért kalászod leng a szélben.

Áldás hava

Áldott éjed s minden napod,
Az életed ettől ragyog.
Júliusban nézz az égre,
Felragyogsz majd, mint a kékje.

Újkenyér hava

Csodát hoz nekünk Augusztus,
Az új kenyérre jó gusztust.
Isten áldását is kérjük,
István király óvja népünk!

Földanya hava

Földanya lánya – Fehér Ló,
Arca a naphoz hasonló.
Nem hinné egy gyenge ember,
Ő szült meg, az Ős Szeptember.

DÖME ZSUZSA

Újévi köszöntő 2016-ra

Dolgos, mesés,
játékos, boldog
új esztendőt
kívánunk
minden
olvasónknak!

Az ötös hatosra görbül.
Ez az év is tovagördül,
hiába is marasztalod.
Legyen tele az asztalod

mindenféle földi jóval!
Várj vendéget szíves szóval!
Aki szorgos, korán keljen,
keze nyomán kerekedjen

zsömle, cipó, barna kenyér.
Érjen össze minden tenyér!
Aki jó, hű párra leljen,
napja fényben, tánccal teljen!

Az aprónép növekedjék,
huncutságban bővelkedjék!
Jó kedvet és lendületet
hozzon az év mindenkinek!

Magvető hava

Kis magoncok már a földben,
Várnak Októberi csöndben.
Csendes eső magot itat,
Ki mint vetett, majd úgy arat.

Enyészet hava

Fák tarka ruhája sárban,
Pusztul a zöld a határban.
Virágaink mind elégték,
November üzen a télnek.

Álom hava

December álomruhát ölt,
Csillog a hó, a fenyőzöld.
Világol ezer gyertyaszál,
Sötét égre most angyal száll.

SZŐCS MARGIT

Sárkányhajó-verseny

Pirkadt már, amikor Long és Boldizsár szeme kipattant. A napvarjú éppen első fészkébe szállt.

– Ki veszi ki a tojását a fészekből, ha mi nem vagyunk ott? – kérdezte barátjától aggódva Boldizsár.

– Ne félj, gondoskodtam róla. Tien, az égi sárkány helyettesít, amíg körbevezetlek birodalmunkon.

A két barát elhagyta a csillagtermet. Sent az udvaron találták, a felhő-karám körül szöszmötölt.

– Búcsúzni jöttünk, Tihez megyünk látogatóba – szólt Long a nagybátyjának.

– Adjátok át üdvözetemet neki. *I lu phingán.* Jó utat. És köszönöm a segítséget.

– Ki az a Ti? – kérdezte Boldizsár.

– A földi sárkány. A színe sárga, a folyók ura, ő őrzi a föld alatti víztartalékokat – magyarázta Long a föld felé ereszkedőben, és egy hosszú, kanyargós folyó felé mutatott:

– Látod? Az ott alattunk a Huang He, a Sárga folyó, ez Ti egyik nyaralója. A repülés után most kipróbálhatod a merülés élvezetét is. Gyere, csobbanjunk bele máris!

Boldizsár a halak könnyedségével szelte a habokat. A víz selyme beburkolta testét, és zsongássá szelídítette a zajokat. Ti halrajuszállal közeledett feléjük.

– Nahát, édes öcsém, minek köszönhetem a szerencsét, hogy láthatlak? – kiáltotta.

– A barátomat, Boldizsárt hívtam meg egy körútra. Gondoltam, benézünk hozzád is.

– Nagyon örvendek. És mivel érdemelte ki az emberfia e kiváltságot?

– A jószívűségével.

– Az valóban szép erény. Jókor jöttetek, éppen ma van a sárkányhajó-verseny. Gyertek beljebb, bemutatom barátaimat – tessékelt vendégeit Ti a folyómedret kiöltő nyaraló tágas erkélyére.

Az erkélyt színes lampionok világították meg.

A díszesen megterített, hosszú asztal mellett különös társaság tereferélt. Körülöttük hal-pincérek sürgölődtek, tálcajukon mindenféle vízi ínycsengéssel. Színes hal-leányok körtáncot lejtettek.

– Bemutatom a barátaimat – szolt Ti, ahogy az asztalhoz érkeztek. – Ez a négy kártyázó uraság a négy tenger őrzője: Ao Kuang a keleti, Ao Tyhin a déli, Ao Run a nyugati és Ao Sun az északi tenger királya.

A négy sárkánykirály szótlan főhajtással üdvözölte az érkezőket.

– Velük szemben a minden bohóságra kapható Tekergő sárkányt láthatjátok, az óceán féktelen urát – mutatott Ti az asztal túloldalára.

Tekergő sárkány felpattant bambusznád székéből, és mókázva ütötte össze a bokáját.

– A vízpipázó, hallgatag, sárga méltóság ott Huang, a híres sárkány-tudós – folytatta Ti a bemutatást. – Az asztalfőn pedig napjaim felvidítőja, nélkülözhetetlen udvari költőm, Tyhü Jüen ül, aki az emberi világból költözött hozzám.

– Isten hozott, kedves barátaim. De jó, hogy új arcokat is láthatunk errefelé. Kit tisztelhetek az úrfiban? – fordult Boldizsárhoz Tyhü Jüen.

– Boldizsár vagyok, Budapestről jöttem, a játszóterről – válaszolta a kisiú.

– Vagy úgy – nyugtázta a költő elismerően. – Pár évvel ezelőtt éppen egy magyarországi csapat nyerte meg a sárkányhajó-versenyt. De tudnod kell, hogy ősidőktől fogva

SZŐCS MARGIT

Sárkány-játék

Hetyke havak hulló hátán,
hollót hessent három sárkány.

Egyik ásít, másik prüszköl,
Harmadik, mint kémény, füstöl.

Egyik ámít, másik szépít,
Harmadik egy hintát épít.

Ráül, kantárt köt a szélre,
S elvágat a világvégre.

Lángot köpköd mindhét szája,
Alkonypírból van uszálya.

Hogyha egyik-másik fázik,
Csillagok között bokázik.

És ha sötét borul rájuk,
Fiastyúk a vacsorájuk.

JÁNK KÁROLY

Kérdezgető

- Apa, mondd, az évszakok...
- Vannak jó és rossz napok.
- ...hogyan telnek egyre-másra?
- Egyiket a másik váltja.
- Pitypang szirmát hogyha bontja?
- Tavasz köszön rád naponta.
- S ha a nap tűz fenn az égen?
- Megérkezett a nyár régen.
- Mitől esik az eső?
- Felhőt ráz a Teremtő.
- És amikor dörög az ég?
- Tekézik az angyali nép.
- Miért hull le a levél?
- Mert fújja az őszi szél.
- És amikor havat látunk?
- Tél fonja be minden álmunk.
- Mitől forog az idő?
- Mitől a fű újranő!

a sárkányoknak bemutatott áldozat napja is a mai. Azért gyűlt össze e kiváló társaság, hogy fogadja az emberektől az áldozati adományt, és figyelemmel kísérje a versenyt.

Sárkányhajók szántották fejük felett a víz felszínét. Az evezők ütemes csobbanását olyan élvezettel nyelte a folyó, mint öreg faliórák ketyegését a vasárnap délután. A parton szurkoló emberek álltak, kezükben lampionokkal és ünnepi csemegével megrakott tálakkal. Biztató kiáltások, hajrázások röpködtek mindenfelől: vadul cikázó hang-madarak. A tálakról dobálni kezdték az ételt a folyóba.

– Lássatok hozzá a lakomához – kínálta vendégeit Ti, amint a bambuszlevélbe csomagolt rizsbatyucskák elleptek az asztalt.

– Ez a zongzi – mondta Long Boldizsárnak. – Ragacsos rizs, a közepében jujubával, vagy vörösbabbal. Kóstold meg. Ezzel szoktak az emberek a sárkányoknak kedveskedni.

Boldizsár letekerte a bambuszlevelet a ragacsos rizsről, és beleharapott. Még le sem nyelte a falatot, amikor váratlanul hánykolódni kezdett velük az erkély. Hatalmas szél kerekedett, dörgött, villámlott. A partról sikítózva menekültek az emberek. A hirtelen támadt, bős hullámok egymásnak dobálták a sárkányhajókat. Az evezősök elvesztették uralmukat a hajók felett. Egyikük beütötte fejét a csónak falába, és ájultan a vízbe fordult.

A sárkányok fel-alá rohangáltak a zúrzavarban, próbálták csendesíteni a folyót, de a vihar egyre erősödött.

– Jaj, elfelejtettem ma reggel megfőzni Sen nagybátyám gyógyteáját – kiáltott fel Long kétségbeesetten. – Biztosan megint rátört az asztmaroham, az okozza ezt a szörnyű időt. Rohanok a légvárba, hogy adjam be a köhögéscsilapítóját. Te addig siess az evezős segít-

ségére – szólt távoztában Boldizsárnak.

Tyhü Jüen már tuszkolta a víz felszíne felé az alélt evezőst. Amint odaért, Boldizsár kivette szájából az igazgyöngyöt, és egy pillanatra az

evezős nyelve alá tette. Az nyomban magához tért, a felszínre úszott, és a hullámokon átvágva magát, a partra ért. Különös erőt érzett tagjaiban.

A vihar lecsendesedett. Rövid időn belül Long is megérkezett.

– Szerencse, hogy hatott a gyógytea. Jó sokat főztem, hogy legyen a következő napokra is – mondta fellélegezve.

A versenyzők lassan összeszedték magukat meg a csónakjaikat, és újra a rajtvonalhoz álltak. A szurkolók is visszaszivárogtak, és fél óra múlva már meg is feledkeztek a kellemetlenségről.

A sárkányok visszaültek a helyükre, falták a zongzit, izgalommal figyelték a versenyt, és nagy csinnadrattával ünnepelték a győzteseket. Az elsőnek befutó sárkányhajó evezősei közt Boldizsár felismerte a majdnem pórul járt fiatalembert.

– Hurrá! – kiáltott fel örömeiben, és hevesen integetett neki a víz alatti erkélyről.

A győztes büszkén sütkérezett a siker fényében. Nem látta integető megmentőjét, és arra sem emlékezett, hogy egyáltalán életveszélyben lett volna.

– Látod? – mondta Long Boldizsárnak. – A csoda legtöbbször titokban marad. Az sem tud róla, akivel megtörténik.

CSEH KATALIN

Téli dal

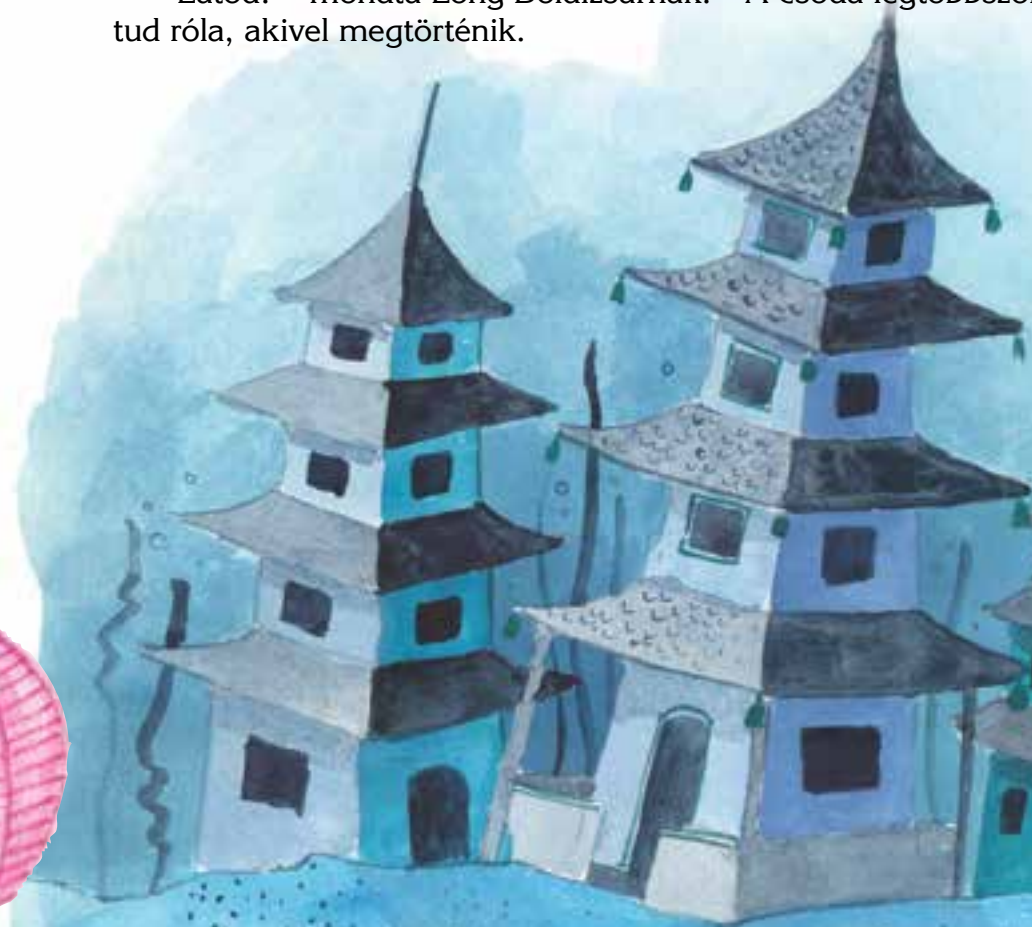
Tél, tél, hópalástos tél,
kertembe mért költöztél?

Tél, tél, jégvirágos tél,
Nyárkirálynővel tőled fél.

Tél, tél, zúzmaraszakállas tél,
cimborád kóborló, hűvös szél.

Tél, tél, ködben gőzölgő tél,
cseperedő vágyad égig ér.

Tél, tél, tejfehér csöndű tél,
úttalan utakon sertepertél...

VERES PIROSKA

A szerencsepatkó

Péterke várta is az iskolakezdést, de félt is tőle. Vonakodva lépett az osztályba, és a legutolsó padba ült le.

Utolsó is maradt mindenben a rajzot kivéve, mert meg kell mondani, csodálatosan festett. Tarkatollú madarak repültek, szélsőrényű paripák vágattak lapjain.

A gyermekek megbámulták rajzait, hiszen nekik sohasem sikerült hasonlót festeniük.

A tanító néni is mindig megdicsérte a tehetséges Péterkét.

No, de az olvasás, az írás, a számtan csupa kínlódás volt. Ráadásul Péterke egyre jobban dadogott. Osztálytársai előbb kuncogtak, nevettek, aztán már csak legyintettek türelmetlenül. Hiába kísérte, bökdöste ujjával a szótagokat, azok megduplázva hagyták el a száját. Mióta a szénapadlásról leesett, legtöbbször így beszélt. Ezért inkább már csak hallgattott nagyokat, és barna szemében gyúlt, egyre gyúlt a szomorúság, a félelem. Főleg a logopédusnál vett erőt rajta a kétségbeesés: meg sem tudott mukkanni.

A szomszéd gyermekek Muki Petinek csúfolták. Így hát a kapu előtt sem mutatkozott már, pedig szeretett hancúrozni a puha gyepen.

– Ne-nem megyek én se-se-hova – válaszolta anyja unszolására.

Bent maradt kicsi szobájában, egy darabig erőltette az olvasást, utána elővette rajztömbjét, s rajzolt, rajzolt lefekvésig.

– Majd kinövi – biztatták édesanyját a rokonok –, hiszen nem így született.

Elmúlt az ősz, el a tél is, új fű hajtott a sánc szélén. Kertjük aljában patak csacsogott, folydogált.

TÓTH ÁGNES

A jégen

Ha a jégen hanyatt esem,
kinevetnek engem.

Ettől a nagy nevetéstől
odafagy a kedvem.

Ha a ködbe kapaszkodnék,
fel tudnék tán állni,
de ilyenkor jobb szeretnék
magam köddé válni.

– Még a víz meg a madarak is jobban tudnak beszélni, mint én – kesergett Péterke.

Leült egy lapos kőre, és hallgatta a víz csobogását. Hátát simogatta a nap, kobakját cirógatták a kócos füzek ágai.

Péter botjával turkálta a friss szagú iszapot, és szipogott hozzá. Így talált rá a rozsdás patkóra. Bámulta, forgatta, kabátujjával fényesítette.

– Ez aztán a szerencsepatkó – ámuldozott nagyapa.
– Ez hozza meg a te szerencsédet, Péter fiam!

CSEH KATALIN

Fényes ablakok

Fogom a kezéd,
te is az enyém:
puha vagy és forró,
mint friss sütemény.

A hajad milyen?
Dús avagy ritka?
Szívednek van-e
legföltettebb titka?

Az arcod, a füled
megérinthesem?
Érzed, milyen nyirkos
mindkét tenyerem?

Mi van a táskádban?
Most belenyúlhatok?
Nem veszek el semmit,
csak kíváncsi vagyok.

Tudod, én nem látok,
a szemeim vakok,
de lelkemben nyílnak
fényes ablakok.

A nap felé tartotta a rozsdás leletet.

– Nézd ezeket a lyukakat! Táltos paripáé volt ez, nekem elhíhated.

Péterke hitte is, nem is nagypapa meséjét, mégis a szeme elé tartotta a patkót. A napsugár kápráztatóan szikrázott át a repedéseken.

Reggel a tízóráival együtt bedobta a táskájába, hátha szerencsét hozna.

– Olvasd tovább a leckét, Péter! – szólt a tanító néni, mire az előtte ülők szokásuk szerint suttozva csúfolni kezdték:

– Muk-ki, Muk-ki !

Elvörösödött, és megkapaszkodva táskája fogantyújában, olvasni kezdett. Érezte, hogy valami mocorog tenyerében. Hát, a patkó volt az, nem a táska füle. Erőt vett magán, s újra nekikezdett.

És akkor, láss csodát! Gyönyörű, folytonos mondatok gördültek ki a száján. Nyelve nem volt már ólomból, gyomra nem szorult össze – úgy csobogott ajkán az olvasás, mint a patak vize.

Mindenki elképedve hallgatta. Madarak szárnya surrogott a nyelven, csikók nyerítését, békák brekegését, bármit utánozhatott. Amit eddig ezerszer hiába próbált, az most egyszerre sikerült.

– Igaza volt nagypapának – mosolygott huncutul, amint a szöveg végére ért. Erősen megszorította a patkót, s elégedetten nézett körül.

A titkát örökre megőrizte, és attól fogva otthon és az iskolában a patkót szorongatva olvasott, egyre olvasott.

KINEK VARROD, BABÁM?

*Kinek varrod, babám, azt a hímzett kendőt?
Néked varrom, hogy legyél szeretőm.
Négy sarkába négy szál fehér rozsmaringot,
Közepébe, babám, hogy a tied vagyok.*

Kedves fiúpajtásaim, meg ne haragudjatok, hogy ismét lány-tudományt mutatok be! A varrás, a hímzés a lányok dolga, de az eredmény, a hímzett kendő a tiétek. Decemberi mesémben megszőttük a karácsonyi abroszt, a sok vég vásznat, gyapjút, ügyes asszonykezek meg is varrták belőle az inget, kötényt, kendőt, lepedőt, mindazt, amire a családnak szüksége volt. De még mindig nem pihentek meg, hanem piros, fekete, fehér, zöld vagy kék fonallal virágot, fát, madarat, szarvast, napot és szívet hímeztek a vászon fehér mezejére.

Vajon miért? Hogy szebb legyen, hogy büszkébben viseljék – vágjuk rá mai, felületes tudásunkkal. Ez is igaz, persze – az ember mindig törekedett egyénivé, széppé alakítani ruháját, környezetét –, de én eláru-
lok nektek egy ősbib és mélyebb okot is.

*Tű szúródjon démonba, tű, tű, szúrj, bőkj, varrj!
Szétfejtesz, egybeöltesz...* Ezt a varázsló verset rovás-
írással vésték rá egy csont tűtartóra, amely egy avar
kori (1600 éves) női sírból került elő. Hun, avar,
Árpád-kori őseink asszonyai, lányai kis csont tokban
az övükön viselték értékes és fontos munkaeszköz-
ket, a tűt, hogy mindig kéznél legyen.

Szétfejtesz, egybeöltesz... Őseinknél és népvisele-
tünkben ma is a díszítő varrás a szabásvonalak men-
tén halad, egybeölti, tartja a ruha részeit. Gyakorlati
haszna az is, hogy védi, megerősíti a kopásnak legin-
kább kitett kezelőt, nyakat, sőt a férfiviselet vastag
zsinórhímzése, a sujtás a kardcsapások ellen is védett.

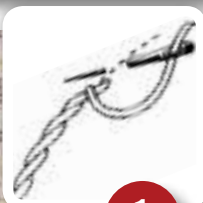
Árapataki vetett ág

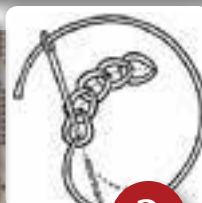
Hétfalusi ing

Kitalálod, melyik öltésnek mi a neve?

A. keresztszemes B. laposöltés C. láncöltés D. pelenkaöltés E. nagyírástos F. száröltés

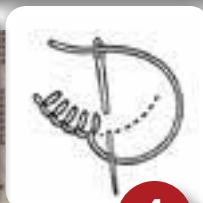
1

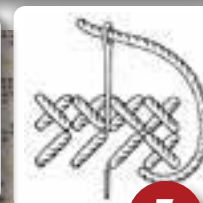
2

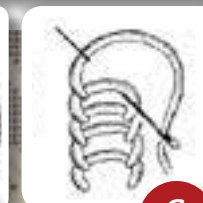
3

4

5

6

Szatmári keresztzemes

Matyó laposöltéses

Kalotaszegi írásos

Tű szűrődjon démonba... A hímzés legősbibb titkát rejtik ezek a szavak. Őseink és régi falusi mestereink díszítőművészete sohasem volt üres, öncélú cicomázás, hanem üzenet, mely hívta a jót, és üzte a rosszat. Nem használták összevissza a mintákat, a színeket, mint a mai tervezők. Jelképeket faragtak, festettek, hímeztek, amelyeknek az egész közösség ismerte a jelentését.

Négy sarkába négy szál fehér rozmaringot... A fehér virág az ártatlanságot, a tulipán az egészséget, a rózsza, a szív, a madárpár a szerelmet, a kalász a szaporaságot, a nap, az életfa az élet teljességét idézte meg a hímzéseken. A farkasfog nemcsak beszegte az anyag széleit, hanem megvédett a rontástól, a piros fonal az igézéstől.

Közepébe, babám, hogy a tied vagyok... Ha hangja lenne a Napsugárnak, veletek együtt énekelném el ezt az ismert népdalt. Énekeltek a lányok is varrás közben: ugyanazt a boldog várakozást, szerelmet fejezte ki a népdal, mint a hímzés. Az eladó leány a szívét varrta bele a jegykendőbe. Viselte is a mátkája jól látható helyen, hiszen az elvesztése, visszaküldése szakítást jelentett. Az esküvő után ezt kötötték az új menyecske fejére.

Lány a jegykendőt, édesanya kisgyermek ingecskéjét, leánya kelengyéjét, párnát és keresztelő takarót, főkötőt vagy éppen szemfedőt... kihímzett mindent az asszony nép: az alkalomhoz, az életkorhoz illő, fontos üzeneteket hordozó mintákkal, színekkel. Varrás közben arra gondolt, akinek készült a ruha. Beleöltögette szeretetét, féltését, kezének, szívének erejét. Ezt a lélekmeleget a gyári varrógép soha nem tudja belekattogni a ruháinkba.

Kislány olvasóm, addig is, amíg megtalálod a fiút, akinek jegykendőt hímezhetsz, varrj egy-egy kis keresztzemes, szár-, lánc- vagy laposöltéses, szálhúzásos vagy írásos zsebkendőt családod minden tagjának. Sokat kell majd öltögetned? Megszúr a tű? Le kell mondanod a rajzfilmről? Vállald! Ez az áldozat mind-mind benne lesz hímzett kendőcskédben. Meglásd, megvédi majd azokat, akiknek szeretettel varrtad.

Zsigmond Emese

Októberi megfejtések: A magyarok úgy vigyáztak lovaikra, mint a szemük fényére. A gyerekek is tudták, hogy a csikót nem szabad meglovagolni, mert gerince még nem bírja a terhet. Betyárbecsület: bajtársiasság, összetartás, cinkosság. Huszárvirtus: hősiesség, halálmegvető bátorság. Magyar igazság: a hármas szám erejébe vetett hit, illetve népünk erős igazságérzete. **Nyertesek:** a szatmárnémeti A. lancu Iskola IV. E osztálya; a nyárádszeredai IV. B; a gyulakuti III. osztály.

Csukat Péter

Népmonda

János Zsigmond erdélyi fejedelemnek Szolimán török császár volt a mostohaapja. No, jól is bánt vele! Elvette tőle először Buda várát, azután meg a magyar királyságot. János Zsigmondnak pedig nem volt szabad ezért haragudnia, mert a török erősebb volt, mint ő.

Mikor már János Zsigmond megem-
beredett, izen neki a török császár, hogy lá-
togassa meg őt Belgrádban. Hát el is ment
a fejedelem szép magyar kísérettel.

Ahogy a két tábor ott sátoroz egymás mellett, előáll egy török, és azt mondja:

– Hej, ti vitéz magyarok, melyikteknek volna mersze velem fegyver nélkül megküzdeni?

A török nagy, tenyeres-talpas, másfél mázsás óriás. A magyarok meg afféle apró és középtermetű emberek. Hát csak összenéztek, hogy mibe fogjanak a törökkel?

János Zsigmond is meghallja a kihívást, és azt mondja:

– No, vitézek, hát megszégyenedik-e a magyar Belgrád alatt?

Előáll végre egy jó markos közlegény, és azt mondja:

– Nagyságos fejedelem! Én megküzdök
vele!

– Hogy hínak?

– Csukat Péternek.

– Hová való vagy?

– Nagyváradra.

– No, ha megküzdöl vele, hát kapsz tőlem Biharban egy szép várat érte!

Nekigyürkőzik Csukat Péter, de alig áll szembe a törökkel, íme, olyan pofont csattant rá a török, hogy a szeme is szikrát vet tőle.

– Tyű, azt a pogány mogyoróját annak a turbánnal körülkerített kopasz koponyájú, zabon nevelt ökörbőrű ábrázatodnak!

Avval úgy üti gyomron az öklével a törököt, hogy a török hármat ugrik hátrafelé.

A török lassan-lassan mégiscsak kiegyenesedik. Dühösen újból nekiront Péternek, s nagyot rúg feléje.

Péter kikerüli a rúgást, de elcsúszik a zöld gyepen. Az óriás is hanyatt vágódik a lendülettől.

Péter fölgrana. A török azonban Péter lába közé veti a fejét. Az a szándéka, hogy Pétert fölvesse a levegőbe. Ez bezzeg sikerülne is, hanem Péter úgy belekapaszkodik a török két nagy fülébe, hogy amint fellődul a levegőbe, magával rántja a törököt.

A gyepen aztán megint föl és alá hemper-
regnek. Végére is Péter kerül fölül, s addig
pofozza öklével a törököt, míg a török egy-
szer csak kegyelemért ordít.

Ezért az érdemért kapott Csukat Péter nemességet, és ezenkívül az övé lett Biharban Bajom vára.

Kenyérkő

Népmonda

Egy szegény ember, ki már egy év óta súlyos betegségben nyomta kemény vackát, éppen aratás idején kezdett lábadozni bajából. A munkára még tehetetlen volt. Elment tehát a mezőre, hogy egy kis eledelt kéregessen apró gyermekei számára, hogy éhen ne vesszenek szegények. Megállt egy szántóföldön, hol egy gazdag ember a kazal árnyékába dülve nézte, mint aratják emberei a bő termést.

A szegény ember köszöntötte a gazdát, és áldást kívánt a földjén folyó munkára.

A gazdag csak fejével biccentett, rá sem nézett a szegény ember halvány, szenvedő arcára, és eszébe sem jutott, hogy segítenie kellene az ínségesen.

Másnap a szegény ember újra kívánszorgott a gazdag ember földjére, ahol kévét kötöttek, kalangyáztak, mindenki sürgött-forgott. Újra bő termést kívánt a gazdának, de a fukar gazdag most sem akarta megér-

teni a szégyenlős szegény ember szavait. A szegény tehát búsan elment. De szavai csodát műveltek. A gazdag ember kalangyái akkorák lettek, mint megannyi hegy. És amint a gazdag egy óriás asztag árnyékában falatozni kezdett, kenyere is csodás módon oly nagy lett, mint egy halom.

Harmadnapra ismét elment a gazdaghoz a szegény ember. Most már az éhség erőt vett szégyenkezésén, s így szólt:

– Kérlek, gazdag, adj egy pár kévét a szegénynek!

De a fősvény gazdag ily kemény szavakkal mordult rá a szegény emberre:

– Mi gondod arra, amit nekem jó sorsom adott? Jó volna ugye a más kenyeren élőködni? Takarodj el a földemről!

Ez a gonosz beszéd igen elkeserítette a szegény embert, és ily átokra fakadt:

– No ha oly kemény a szíved, mint a kő, válj hát kővé mindenestül!

És csakugyan kővé vált nyomban a gazdag ember ott ültő helyében, és kővé vált a kalangya és a kenyér is. Azt a kerek halmot pedig, mely a gazdag kenyere volt, még most is Kenyérkőnek nevezik. Déva határához közel látható.

Elmondta a zilahi Szalai Katalin Dóra és a vajdahunyadi Turbuk Renáta 2015-ben, a marosvásárhelyi Regemondó Versenyen

DERÜLJ, DERÜLJ!

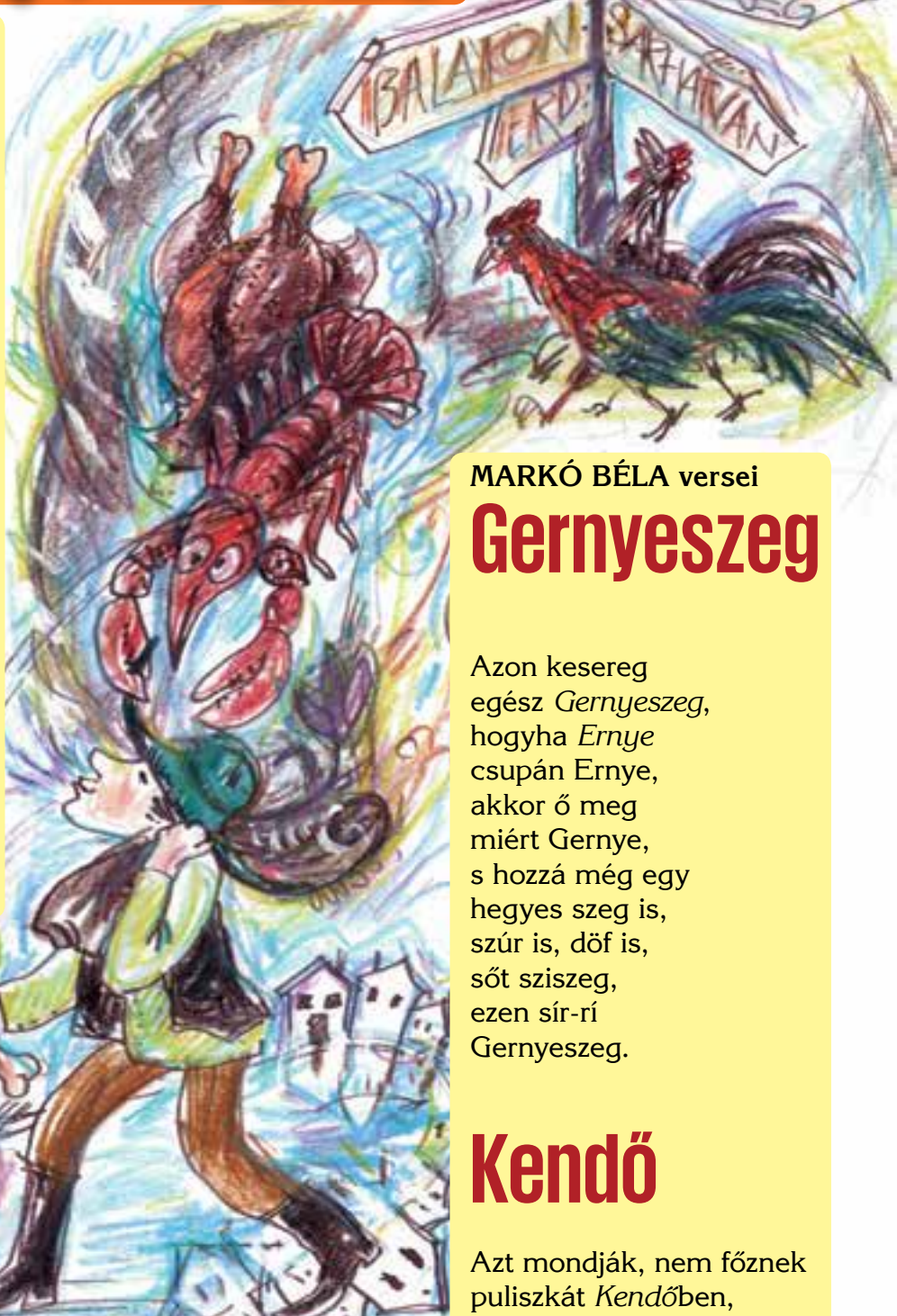
KÁLIZ SAJTOS JÓZSEF

Indulj el

Nem másért, csak kalandból
kiballagtam falumból.
Isten veled, *Sárhatvan*!
Zsákomban volt pár kappan,
ürücomb és sült kacsám,
no meg aztán langusztám...
Meg is ettem *Örspusztán*.
Csak bort nem kaptam *Egresen*,
ott is hagytam mérgesen.

El ne kerüld *Kislángot*:
ott olyan szépek a lányok,
látásukért álltó helyből
átugrod a palánkot.

Már az is érdem, hogy *Érden*
egy befagyott tócsán
nem csúsztal térden?
A Balaton jegén
legyél legény!

MARKÓ BÉLA versei

Gernyeszeg

Azon kesereg
egész *Gernyeszeg*,
hogyha *Ernye*
csupán *Ernye*,
akkor ő meg
miért *Gernye*,
s hozzá még egy
hegyes szeg is,
szúr is, dőf is,
sőt sziszeg,
ezen sír-rí
Gernyeszeg.

Kendő

Azt mondják, nem főznek
puliszkát *Kendőben*,
pedig van tűzifa
elég az erdőben,
de mégis, hiába
teszel a kendőbe
puliszkát, mivelhogy
kicsorog a leve belőle,
inkább vesznek üstöt
Vásárhelyt jövőre.

Az októberi lapszámban Mátyás-mesékről kérdeztünk. A helyes válaszok: Weöres Sándor verse az *Egyszer volt Budán kutyavásár* című regét juttatja eszünkbe. A pásztor száz aranyat kér a nemesektől a rejtélyes párbeszéd megfejtéséért. Mátyás okos felesége a királyt viszi magával a palotából – mint szívének legkedvesebbét. **Nyertesek:** a marosvásárhelyi L. Rebreanu Iskola IV. E osztálya; a szilágysomlyói III.; a lövétei IV. B osztály.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Neves vers

Anna, Panna, Hanna,
Három aranyalma.

Jutka, Klára, Sára,
Indulnak a bálba.

Erzsi, Marcsi, Eszti,
Nincs, ki kirekeszti.

Jancsi, Karcsi, Miska,
Jó kedvünk lesz itt ma.

Peti, Csongi, Zsombi,
Egymás után mondd ki.

Csanád, Álmos, Jenő,
Mind a három menő.

EGYED EMESE

Tanakodó

– Jónás vagyok, jóságos.

(– Rajtad van a sor, Ákos!)

– Ákos vagyok, gyors, mint sas.

(– Beszélj, László, ne hallgass!)

– László vagyok s Laci is.

(– Szólj, Andor, nem vagy hamis!)

– Andor vagyok, lássátok!

(– S a kertet felássátok!)

– Minden Ágnes szép és jó.

(– Most te szólj, Kati barátnőm!)

– Kati vagyok, olvasok.

(– Most te szólj, Hanna barátnőm!)

– Hanna vagyok, játszhatnánk!

(– Macskám ide hívhatnánk?)

– Ások, ti nyávogjatok.

S nyávogok: ti ássatok!

LÁSZLÓ NOÉMI

Névjegyek

Anna

Mintha fényes nyári égen
két csillag suhanna.

Eszter

Fehér madár száll a légben,
hosszan elnyúlt testtel.

Áron

Délibábos kastély sejlik
át a pusztaságon.

Péter

Kőszálak közt ciripeléstől
visszhangzik az éter.

Hajnal

Kékre való égi háló,
tele madárdallal.

Csilla

Ereszkedő szemhéj mögött
szikrázó pupilla.

Bence

Elfelejtett város mélyén
holdfényes medence.

Vince

Hegyvonulat fenyvesekkel
hullámozó gerince.

JANUÁR

- 1 P *Újévi*, Fruzsina
2 Sz Ábel, Ákos
3 V Benjámin
4 H Angéla, Hunor
5 K Árpád, Simon
6 Sz Csapár, Meryhért, Boldizsár
7 Cs Atilla, Attila, Etele
8 P Gyöngyvér, Szörényi
9 Sz Marcell
10 V Melánia
11 H Ágota, Alpár
12 K Ernő
13 Sz Veronika
14 Cs Bódog
15 P Lóránt, Loránd
16 Sz Bendegúz, Gusztáv
17 V Antal, Antónia
18 H Piroska
19 K Sára
20 Sz Fábán, Sebestyén
21 Cs Ágnes
22 P Artúr, Vince
23 Sz Zelma, Rajmond
24 V Erik
25 H Pál
26 K Ába, Paula, Vanda
27 Sz Angelika
28 Cs Károly, Karola
29 P Adél, Emőke, Éta
30 Sz Gellért, Gerda
31 V Marcella

FEBRUÁR

- 1 H Csanád, Ignác
2 K Apor, Karolina
3 Sz Balázs, Nimród
4 Cs Janka, Csenge
5 P Taksony
6 Sz Dorottya, Dóra
7 V Tótor, Rómeó
8 H Aranka
9 K Abigél, Alex
10 Sz Elvira
11 Cs Dezső, Zete
12 P Livia, Lidia
13 Sz Ella, Linda, Kadocsa
14 V Bálint
15 H Kolos, Georgina
16 K Julianna, Marót
17 Sz Dónát
18 Cs Bernadett, Nemere
19 P Zsuzsanna
20 Sz Aladár, Álmos
21 V Eleonóra
22 H Gerzson
23 K Alfréd, Gyopár
24 Sz Szőkőnap
25 Cs Mátyás, Solt
26 P Géza
27 Sz Dénes, Edina
28 V Ákos, Bátor
29 H Elemér

MÁRCIUS

- 1 K Albin, Levente
2 Sz Dalma, Magor
3 Cs Kornélia
4 P Kázmér
5 Sz Adorján, Olivér
6 V Leonóra, Frigyes
7 H Tamás
8 K Zoltán, Apolka
9 Sz Franciska, Fanni
10 Cs Ildikó
11 P Aladár, Szilárd
12 Sz Gergely
13 V Ajtony, Szende
14 H Matild, Pólka
15 K *Nemzeti ü.*, Kristóf
16 Sz Henrietta
17 Cs Gertrúd, Gyarmat
18 P Sándor, Ede, Kászón
19 Sz József, Bánk
20 V *Virágvasárnap*
21 H Benedek, Bence
22 K Beáta, Horka
23 Sz Botond, Emőke
24 Cs Gábor
25 P Irén, Írisz, Zsolt
26 Sz Evelin, Emánuel
27 V *Húsvét*, Alpár
28 H *Húsvét*, Johanna
29 K Márk, Laborc
30 Sz Zalán
31 Cs Árpád, Benő

ÁPRILIS

- 1 P Hugó
2 Sz Áron, Ond
3 V Buda, Richárd
4 H Ambrus, Csaba
5 K Vince
6 Sz Vilmos
7 Cs Ármín, Orsolya
8 P Dénes
9 Sz Dömötör
10 V Zsolt
11 H Leó, Szaniszló
12 K Gyula, Alpár
13 Sz Ida
14 Cs Tibor, Tiborc, Tas
15 P Emese
16 Sz Csongor, Győző
17 V Rudolf
18 H Andrea, Ilma
19 K Emma, Kocsárd
20 Sz Apor, Tivadar
21 Cs Zsombor
22 P Csilla, Noémi
23 Sz Béla
24 V György, Györgyi
25 H Ajnácska, Márk
26 K Boglárka, Ervin
27 Sz Zita, Gyöngyvér
28 Cs Bulcsú, Valéria
29 P Péter, Tihamér
30 Sz Ibolya, Kitti, Buda

MÁJUS

- 1 V *Anyák napja*, Etele
2 H Zsigmond
3 K Irma
4 Sz Mónika, Flórián
5 Cs Irén
6 P Tamara, Szilas
7 Sz Dalma, Gizella
8 V Somogy
9 H Gergely, Gergő
10 K Antónia, Pálma
11 Sz Ferenc, Imola
12 Cs Pongrácz
13 P Szervác, Mátka
14 Sz Bonifác, Bars
15 V *Pünkösdi*, Zsófia
16 H *Pünkösdi*, Botond
17 K Andor, Ede
18 Sz Erika, Erik
19 Cs Milán, Sára
20 P Hanna
21 Sz Szilárd
22 V Júlia, Rita
23 H Szabolcs
24 K Eszter
25 Sz Orbán
26 Cs Fülöp, Evelin
27 P Nándor
28 Sz Emil, Csanád
29 V Magdolna
30 H Janka, Johanna
31 K Angéla, Angyalika

JÚNIUS

- 1 Sz *Gyermeknap*, Tünde
2 Cs Kármén, Anita
3 P Klotild
4 Sz Ildikó, Bulcsú
5 V Rózsa, Kund
6 H Emőke, Norbert
7 K Róbert
8 Sz Medárd
9 Cs Félix
10 P Margit, Gréta
11 Sz Barna, Barnabás
12 V Villó, Virág, Sebő
13 H Antal, Anetta
14 K Vazul
15 Sz Jolán, Vid
16 Cs Arany, Zsind
17 P Laura, Töhötöm
18 Sz Levente, Viola
19 V Gyárfás
20 H Keve, Zajzon
21 K Alajos
22 Sz Paulina, Döme
23 Cs Zoltán, Hajna
24 P Iván
25 Sz Vilmos, Koppánd
26 V János, Pál
27 H László, Únóke
28 K Irén, Iringó
29 Sz Péter, Pál
30 Cs Bese, Tihamér

NAPSUGÁR

2016

JÚLIUS

- 1 P Annamária, Renáta
2 Sz Ottó
3 V Kornél, Soma
4 H Berta, Ulrik
5 K Emese, Sarolta
6 Sz Csaba, Ung
7 Cs Dónát, Tarján
8 P Ellák, Teréz
9 Sz Lukrécia, Vera
10 V Amália
11 H Nóra, Lili, Csengele
12 K Izabella, Dalma
13 Sz Jenő
14 Cs Örs, Ulrik
15 P Henrik, Örkény
16 Sz Enikő, Valter
17 V Endre, Elek
18 H Cecília, Frigyes
19 K Emília, Alfréd
20 Sz Illés, Bátor
21 Cs Dániel, Daniella
22 P Mária-Magdolna
23 Sz Lenke
24 V Kinga, Kincső
25 H Kristóf, Jakab
26 K Anna, Panna
27 Sz Olga, Györk, Tardos
28 Cs Ince, Délcseg
29 P Bea, Márta, Flóra
30 Sz Judit, Jutta, Csala
31 V Oszkár

AUGUSZTUS

- 1 H Boglárka, Szerény
2 K Lehel
3 Sz Hermína, Bács
4 Cs Domonkos
5 P Krisztina, Zita, Kende
6 Sz Berta, Bettina
7 V Ibolya, Csiperke
8 H Gusztáv, Sudár
9 K Emőd
10 Sz Lőrinc, Bianka
11 Cs Zsuzsa, Tiborc
12 P Klára, Delinke
13 Sz Csongor, Ipoly
14 V Marcell, Orséb
15 H Mária
16 K Ábrahám
17 Sz Jácint
18 Cs Ilona
19 P Huba
20 Sz Szent István, Vajk
21 V Sámuel, Hajna
22 H Menyhért, Ella
23 K Bence, Farkas
24 Sz Bertalan, Vázoly
25 Cs Lajos, Koppány
26 P Endre, Rita
27 Sz Gáspár, Kincső
28 V Ágoston, Mózes
29 H Beatrix, Erna
30 K Róza, Rózsa, Szalárd
31 Sz Erika, Bella

SZEPTEMBER

- 1 Cs Egyed, Egon
2 P Rebeka
3 Sz Hilda, Szende, Turzó
4 V Rozália
5 H Alpár, Lőrinc, Viktor
6 K Ida, Zakariás
7 Sz Regina, Ivor, Ugocsa
8 Cs Mária, Adrienn
9 P Ádám
10 Sz Ákos, Hunor, Mikolt
11 V Jácint
12 H Mária, Ibolya, Agárd
13 K Kornél, Csele
14 Sz Szeréna, Roxána
15 Cs Enikő, Melitta, Bata
16 P Edit, Pille
17 Sz Ludmilla, Zsófia
18 V Diána
19 H Hajnalka, Vilma
20 K Melinda, Kál
21 Sz Máté, Ilka
22 Cs Mór, Mór
23 P Etelka, Tekla, Pöske
24 Sz Gellért, Zóbor
25 V Adorján, Kende
26 H Jusztina, Balassa
27 K Albert, Adalbert
28 Sz Vencel, Csoma
29 Cs Mihály, Uzonka
30 P Jeromos

OKTÓBER

- 1 Sz Malvin
2 V Petra, Imola
3 H Helga, Sebős
4 K Ferenc
5 Sz Atilla, Aurél
6 Cs Renáta, Kadosa
7 P Amália
8 Sz Etelka, Koppány
9 V Dénes
10 H Gedeon, Szellő
11 K Brigitta
12 Sz Miksa
13 Cs Kálmán, Batu
14 P Helén, Livia
15 Sz Teréz, Tálto
16 V Gál
17 H Hedvig, Szilamér
18 K Lukács
19 Sz Nándor, Ferdinánd
20 Cs Irén, Vendel, Villám
21 P Orsolya, Iringó, Zselyke
22 Sz Előd, Tilda
23 V Nemzeti ú., Gyöngyvér
24 H Salamon
25 K Blanka, Bianka
26 Sz Demeter, Dömötör
27 Cs Szabina
28 P Simon
29 Sz Nárcisz, Zenő
30 V Kolos, Vitéz
31 H Farkas

NOVEMBER

- 1 K Marianna, Itala
2 Sz Ilka, Ingrid, Turul
3 Cs Győző
4 P Károly, Karolina
5 Sz Imre
6 V Lénárd, Méhike
7 H Rezső, Rudolf, Türe
8 K Zsombor, Lehel
9 Sz Tivadar
10 Cs Delinke, Réka
11 P Márton, Kaplony
12 Sz Jónás, Aba, Csát
13 V Szilvia, Bulcsú
14 H Aliz, Berke
15 K Albert, Lipót
16 Sz Ödön
17 Cs Hortenzia, Gerő, Érd
18 P Jenő, Kartal
19 Sz Erzsébet, Zsóka
20 V Jolán
21 H Ilma, Olivér, Uz
22 K Cecília, Csilla, Nyék
23 Sz Kelemen
24 Cs Emma, Flóra
25 P Katalin, Csete
26 Sz Árpád, Virág, Kötöny
27 V Advent 1. u., Leonárd
28 H Stefánia
29 K Taksony
30 Sz András, Andor

DECEMBER

- 1 Cs Elza
2 P Aranka, Melinda
3 Sz Ferenc, Olívia
4 V Advent 2. u., Borbála
5 H Vilma
6 K Miklós
7 Sz Ambrus, Ányos
8 Cs Mária
9 P Gyöngyi, Bojta
10 Sz Judit
11 V Advent 3. u., Árpád
12 H Gabriella
13 K Luca
14 Sz Huba, Szilárd
15 Cs Detre
16 P Aletta, Etelka
17 Sz Lázár, Olimpia
18 V Advent 4. u., Ákos
19 H Viola
20 K Domonkos
21 Sz Tamás
22 Cs Anikó
23 P Győző, Viktória
24 Sz Ádám, Éva
25 V Karácsony, Kerecsen
26 H Karácsony, István
27 K János
28 Sz Apor, Kamilla
29 Cs Tamara, Üdvöske
30 P Dávid, Zoárd
31 Sz Szilveszter, Szittya

Mit ettek őseink a középkorban?

A lencse, a bab, a kása
a szegények eledele volt
(Annibale Carracci: Lencse-evő férfi)

Kiskópé

Melyik amerikai növényünk népies neve utal a származására?

Októberi megfejtés: A legtöbb magyar kutya ezeket a szavakat érti: kusti, hozzám, lábhoz, ül, feküdj, gyere, pacsit! A lovak pedig: gyí, hó, hájc, csá, brrr, curikk ne!

Nyertesek: Szőke Lehel Benedek, Szatmárnémeti; a marosvásárhelyi

Dr. Bernády György Iskola IV. E osztálya;
a kovásznai IV. B osztály.

Kukkintsunk be őseink fazekába. Lássuk, mivel verték el éhüket a középkorban, azaz a Római Birodalom bukásától 1492-ig, Amerika felfedezéséig eltelt évszázadokban.

Mivel ették Mátyás király udvarában a krumpligulyást? Te mit felelnél a beugrató kérdésre? A helyes válasz: semmivel! A krumpli ugyanis amerikai növény, Mátyás korában még ismeretlen volt Európában. A spanyol hódítokat az arany csábította, eszükbe sem jutott, hogy hajóikra néhány zsák krumplit is felvigyenek. A krumpli csak a XVII-ik században terjedt el Európában. Kezdetben nem is a gumójaért, hanem finomszirmú virágaiért termesztették. Később jöttek rá, hogy a burgonyagumó főve vagy sültve tápláló étel.

A középkorban túrós puliszkát és töltött paprikát sem fogyasztottak, mivel a kukorica, a paprika és a paradicsom szintén Amerikából származó növény.

Melyek az őshonos európai növényeink? Többek közt a káposzta, a borsó, a bab, a spenót, a murrok, a hagyma.

Már az ókor óta sokféle gabonát is termesztettek, ebből kenyeret, cipót, lepényt sütöttek, kását főztek. A Római Birodalomban *panem et circenses*, kenyeret és cirkuszi játékokat követelt a nép, és a császár – ha nem akart lázadást – biztosította is mindkettőt. A búzából, árpából, rozsból sült kenyér barnább de egészségesebb volt, mint a mai, mert szitásmalom még nem lévén, a sok B vitamint tartalmazó korpa bekerült a lisztbe. Akinek nem telt kenyérre, kölesből, árpából, zabból főzött kását magának.

A hús drága volt, nem került naponta a szegények asztalára. A hatalmas erdőségek a nemesek tulajdonában voltak, az ő kiváltságuk volt a vadászat. Főleg vaddisznóra, bölényre, szarvasra, őzre, medvére vadásztak. A köznép számára azonban tilos volt a vadászat, a vadorzást keményen büntették.

A vadhúson kívül sok háziállat húsát is szívesen fogyasztották. A lakomák egyik látványossága az ökörsütés volt. Vadmadarak (fácán, fogoly, fűrj) és háziszárnyasok (tyúk, liba, kacska, kappan) szintén gyakran kerültek a nemesség asztalára. Sokféleképpen készítették el a halat is, főleg a böjti időszakokban. A húst füstöléssel, sózással tartósították.

A **tojás, tej, tejföl, túró és sajt** már abban a korban is elfoglalta jól megérdemelt helyét a táplálkozásban. A **gyümölcsöket** (meggyet, szilvát, almát, körtét) nyersen, aszalva vagy lekvár (liktárium) formájában használták. Édesítésre főleg a méz szolgált.

A **szegények összegyűjtötték a természet „ajándékait”** is: vízimadarak tojását, erdei gyümölcsöket, mogyorót, gombát, egyszerű de tápláló étkeket, amikre a nagyurak nem tartottak igényt. A rágsálók, az ürge, a hód, a pele nem estek vadásztilalom alá, így ezeket is fogyasztották.

Hát az italok? A középkorban a kórokozókról, baktériumokról mit sem tudtak, de rájöttek, hogy ha ecetet öntenek a vízhez, ritkábban betegednek meg. Ma már tudjuk, hogy a savas kémhatás pusztítja a baktériumokat.

A **bort, a sört** már az ókorban is ismerték. A szőlő, a szelídgesztenye, az olajfa a Földközi-tenger mellékéről származik. Sört komlóból, árpából erjesztettek.

Európai fűszernövény a petrezselyem, kakukkfű, rozmaring, bazsalikom, kapor, tárkony, vadmenta, sáfrány. A drága **keleti fűszerek**, bors, gyömbér, szerecsendió, szegfűszeg, fahéj, csak a nemesek ételleibe kerülhettek.

A főúri kastélyokban 15-20 fogásos lakomákat tartottak, de maradt feljegyzés 45 fogásos ebédéről is.

BITAY ÉVA

Létfenntartás vagy úri szórakozás?
Irtózol a vadásztattól?

Vadat és halat, s mi jó falat
szem-szájnak ingere...

Mit gondol...

a cica? A legtréfásabb ötleteket közöljük.

MIT GONDOL A VIDRA?

Az októberi képünkhöz érkezett ötletekből:

– Ó, Uram, adj halesőt!

- Istenem, bárcsak vidrakölykök mászkálnának körülöttem.
- Hal, le, hullj le, hal, le, hullj le, hamm!
- Apa, kérlek, engedj el a vízibuliba.
- Istenem, bárcsak kijutnék az állatkertből!
- Ha nem mosol kezet, összeragad a haltól, mint az enyém.
- Mi Atyánk, ki a tavakban vagy...
- Bárcsak a hálnak szárnya lenne, és a számba berepülne!

Barabás Alexandra, Kend; Kósa Emese, Achim Dorottya,

Bokor Renáta, Galamb Balázs, Marosvásárhely;

Orbán Balázs, Pakot Bence, Brassó;

a csíkszentgyörgyi III. A; a szilágysomlyói III. osztály.

Kvak az Egyesekőnél

**Boldog
új évet kívánok!**

Remélem, az idén is együtt barangolunk szépséges és gazdag hazánkban. Nagyon sok helyre el szeretnék még jutni veletek.

A 2016-os év első útja az Egyesekőhöz vezet. Én már sokszor elzarándokoltam ide. Zajországból a csend birodalmába menekültem. Tudjátok, milyen fenséges és izgalmas a csend? Minden pici nesz önálló életre kel benne. Ág roppan, madárszárny suhog, vércse kiált, az erdő halkán morajlik a szélben.

Ez a csodálatos, mesés birodalom a Székelyföldön található, Hargita megyében, Gyergyószentmiklós és Csíkszereda között. Balánbányáig autóval, innen a kék sávval jelzett turistaúton gyalog juthatunk fel az Egyesekőhöz, a Hagymás-hegység magányos, égbe nyúló sziklatömbjéhez.

SÍK SÁNDOR

Az Egyesekő

A Hagymás üzen az Öcsémnek,
Az Öcsém felel a Hagymásnak.
Mit üzenhetnek egymásnak?

Közepettük a négyágú
Kőkoronával ékes fő:
Egyedül áll az Egyesekő.

A Hagymást utak ölelik,
Az Öcsémhez ösvényke fut.
Az Egyesekőre nincsen út.

A Hagymás Gyergyóra könyököl,
Az Öcsém Csíkországba néz,
Az Egyesekő csak az égbe föl.

A Hagymás szénáért könyörög,
Az Öcsém emberekért,
Az Egyesekő semmit se kér.

A Hagymás mondja: Légy velem.
Az Öcsém biztat: Kegyelem.
Az Egyesekő semmit se mond:
Feje körül az Úr lelke borong.

A gyalogösvény az erdőn keresztül vezet, olykor meredek, olykor szemet gyönyörködtető hegyoldalon felfele. Rendszeres túrázónak elég 2 óra is, de nekem 3 és fél kellett, hogy felérjek. Hosszú az út és erőt próbáló, de megéri.

Az Egyesekő lábánál, 1504 méterrel a tengerszint fölött 1932 óta menedékház várja a fáradt turistákat, hegyimen-

tőket, sziklamászókat. A menedékház mögötti fenyőóriások rejtik a kis ösvényt, melyen eljuthatunk a sziklaóriás lábához, s onnan tovább, a nyeregbe.

Ti csak szülői felügyelettel és nagyon óvatosan mászhattok fel, hiszen – mint minden vad táj – ez is balesetveszélyes annak ellenére, hogy a csúcs felé drótkötelek segítik a kapaszkodást.

Több sziklamászásra alkalmas pályát építettek ki, és nyaranta számos hegymászó bajnokságot rendeznek itt.

A nyeregből pompás kilátás tárul elénk. A menedékház is látható.

Magas hegyről lévén szó, gyorsan változik itt az időjárás, érdemes tehát mindenre felkészülni.

Az Egyesítő csúcsán keresztül mutat az ég. Innen csodálatos kilátás nyílik a Csíki-medencére és az őt ölelő hegyvonulatokra. 1608 méter tengerszint fölötti magasságban mintha a világ tetején lennénk. Fölöttünk ragyog a nap, alattunk felhő- és ködtenger.

Az Egyesítő a Békás-szoros – Nagybagmász Nemzeti Park védelme alatt áll. Sok barna medve él itt, de láttak már hiúz és falkakast is.

Remélem, ti is ellátogattok erre a csodás helyre. A menedékház falán találtam Sík Sándor versét. Fogadjátok szeretettel újévi ajándékként. BRREEKKK!

Írta, rajzolta, fényképezte KOVÁCS RÉKA RHEA

Kovács Orsolya,
Székelyudvarhely

Nichita-Sulyok Viktória,
Szatmárnémeti

Molnár Brigitta,
Gyergyószentmiklós

Küldj te is saját
felvételt vagy
rajzot!

Rejtvénypályázat

Ha megfejtetted a keresztrejtvényt, kiderül, hogy hangzik **Szilágyi Domokos** januári versének utolsó sora, az új esztendő első pályázati rejtvényének megfejtése. Ne késlekedj elküldeni ezt a néhány szót a szerkesztőség címére akár postán, akár drótpostán, egyénileg vagy osztályoddal együtt, csoportos pályázóként.

Balla Brigitta,
Szamosújvár

Január van, január van,
januárban, januárban
süt a hó, süt a hó.
Éjszakánként a domboldal
felesel a telehoddal,
a hideg ríkató...

Január van, január van,
havak alatt a határban
szunnyadozik a vetés.
Fenyvek ágát hó lehúzza,
földben szendereg a búza,
.....

Kovács Bence,
Gyergyószentmiklós

A Rejtvénykirály

1	2	3	J	A		4	5	6
7				8	9		10	
11			12			13		
Ó		14			15			16
	17						18	
19			20			21		
22		E		R	E			

VAJNÁR ILONA rejtvénye

VÍZSZINTES

- A megfejtés
- Tejszínből is készülhet
- Román terepjáró autó
- Süss a közepén!
- Ellenben, viszont
- Betegségből lassan felgyógyuló
- Majdnem pipe!
- Kiütés az ökölvívásban

- A kerék középső része, amelyben a küllők összefutnak
- Folyadék
- Országos bizottság rövidítése
- Gerlevég!
- A máj keserű váladéka

FÜGGŐLEGES

- Igaz

- Párás a közepén!
- ROBIE
- Állami illeték
- A szobába
- Trauma
- Nagyon pici
- Férfinév (ékezet hiány)
- Vág
- Rajz, festmény
- Gléda eleje!
- Alá

Nyertések

Az októberi rejtvénypályázat megfejtése: *Rideg esők vernek gyökeret és törzset.*
Nyertések: **Dávid Gergő**, Marosvásárhely; **Nagy Helga**, Márkod; **Sárosi Virág**, Kolozsvár; a székelyudvarhelyi Móra Ferenc Iskola IV. B osztálya; a radnóti IV. osztály.

Találd ki!

1

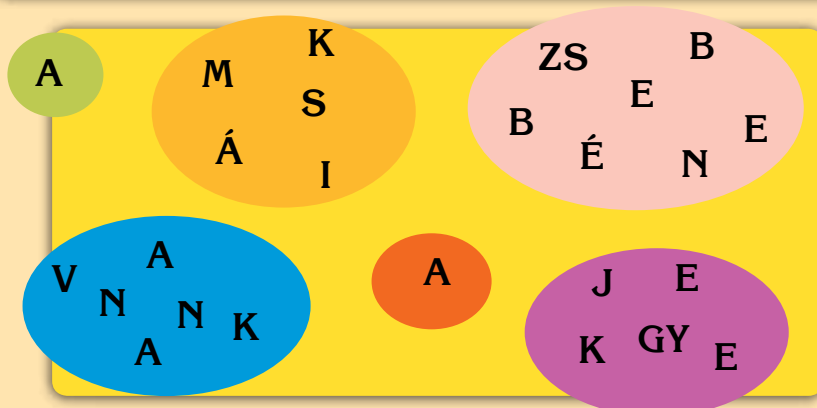
Évi és Anna színházba készül. Már majdnem odaérnek, amikor Évi megszólal:

– Mégis a másik kabátomat kellett volna felvennem.

– Ugyan, ez is nagyon jól áll neked – mondja Anna.

– Lehet, de ...

A folytatás kiderül, ha a foltok betűiből egy-egy szót alkotsz, majd mondattá olvasod össze őket.

2

Ennek a bácsinak, úgy látszik, gondot okoz a reggeli ébredés,

te viszont könnyen megtalálod majd a két rajz közti tíz apró különbséget!

Összevonva vicces:

idős papagáj – nagypapagáj
újszülött vércse – vércsecsemő
lemaradt sün – késün
leintett mókus – mókuss
álarcos róka – zorróka
kicsi róka – apróka
török medve – mehemedve
jóllakott lepke – telepke
fodrász süllő – fészüllő
táborozó pingvin – kempingvin
rokon gorilla – sógorilla
felcicomázott ünnő – feltűnnő
gyors ürge – fűrge
bandzsa csalogány –
kancsalogány
útonálló osztriga – fosztriga
udvarló hód – hódoló
szép szamár – csacsinos
cidriző medve – dermedve
kicsi aligátor – alig-aligátor
kövér foka – pufóka
jóllakott elefánt – telefánt
éhes bálna – zabálna
züllött medve – elvetemedve
gyors ürge – fűrge
sebzett denevér – mindenevér
kamatra dolgozó ázalék –
százalék
kecskegida – gyerekecske
skót gorilla – zsugorilla

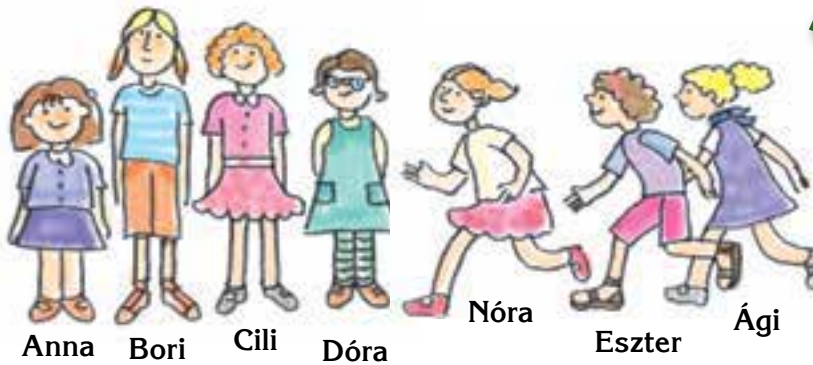
3

Mind az öt szóból készíts anagrammát – vagyis új szót az összes betű felhasználásával. Írd be őket az üres négyzethálóba (néhány betűt segítségül már ott találsz). A sárga oszlopban Arany János hőséneke neve lesz olvasható.

BÁTOR			B		
TÁROL				Á	
PÁLMA		Á			
GÁRDA				G	
HITEL		H			

4

A lányok ezúttal nem nagyság szerint sorakoznak, ahogy tornaórán szokták, hanem valami más szempontot vettek figyelembe. Mit gondolsz, a három szaladó kislány közül melyik áll be ötödiknek, ha folytatni akarják a megkezdett szabályt?

5

Az itt látható szavakból húzd ki azokat a betűket, amelyek egyben római számok is. A maradék minden esetben újabb értelmes szó lesz.

CSACSI –

DIÁKOS –

ÓRIÁSI –

MECSET –

Szólj, szám!

1. Mit jelent a **hímez-hámoz** kifejezés? Keressetek még hasonló jelentésű igéket, szólásokat.

2. A **hímez-hámoz** ikerszó. Gyűjtsetek ikerszókat két csoportba osztva: egybeírjuk / kötőjellel írjuk.

3. Hunor és Magor jó testvérek, Káin és Ábel vagy Romulus és Remus között gyilkos ellentét támad. Keressetek olyan ikerszókat, amelyeknek két tagja ellentétes értelmű. Például: **akarva-akaratlan**.

Októberi megfejtések: 1. A szavak közös töve a **baj**. Aki **bajlódik**, gonddal-bajjal old meg valami feladatot, a **bajnok** a bajt legyőző hős, a legjobban küzdő sportoló, a **bajvívás** a bajt leküzdő viadal, a **bajtárs** veled van a bajban. 2. Pislog 1, tekintget 2, néz 3, lát 4 – ez utóbbi a legélesebb, legpontosabb a négyféle nézés közül. 3. A hibáját belátó, szurkolókkal tele lelátó, töblencsés messzelátó, a csúcsra épült kilátó, a helyzetet átlátó.

Nyertesek: a nagyvárad Szent László Líceum III. A osztálya; a gyergyóditrói II. SbS.; a körtvélyfai III. osztály.

Szó-móka

– Ki terelgeti a babokat?

– A babgulyás.

.....

– Mit őriz a parkban az őr?

– A szökőkut.

.....

– Hogy hívják a szomorúság vízi kastélyát?

– Búvár.

.....

– Mit visz magával a zongorista, ha kölcsönt vesz fel a bankból?

– Négykezest.

MASZAT MŰVÉSZ BARLANGOKBAN BARANGOL

Az új évben új kalandokra hívlak titeket.

Miután megismerkedtünk a **pont**, a **vonat**, a **felt** fogalmával, elindulunk egy kis időutazásra. Művészettörténeti korok, példák, stílusok vezetnek minket. Barangolásunk első állomása egy barlang, melynek falát érdekes festmények díszítik.

Maszatművészként kíváncsi természet vagyok, s mindig szerettem utazni térben és időben, különös, távoli helyekre, régmúlt korokba kirándulni. Na most aztán olyan messzire jutottam, hogy magam is beleszédültem.

A barlangokban található színes festmények úgy 30 ezer évvel ezelőtt készülhettek. Tehát a rajzolás, a festés sokkal korábban alakult ki, mint az írás, olvasás vagy házépítés. A sziklarajzok az ember önkifejezésének legősibb formái.

Az emberek már több tízezer éve is rajzoltak, mert úgy vélték, hogy a képeknek, festményeknek csodatevő, misztikus hatásuk van. A barlangok mélyén, védett sziklafalakon ma is látható néhány ilyen nagyon-nagyon régi rajz.

A XX. század egyik nagy felfedezése a dél-franciaországi lascaux-i (lászkói) barlang volt, amelyre 1940-ben véletlenszerűen bukkantak rá a kutatók. A festmények az őskőkorszak idején készülhettek és vadászatot, pihenő, futó, ugró állatokat ábrázolnak. Mivel az ősember vadászból, halászból élt, táplálkozott és ruházkodott, elképzelhető, hogy ezek a rajzok a vadászati szertartás, a mágia részei voltak. Az ősember hitte, hogy a rajznak varázslatos ereje van. Úgy képzelte, ha lerajzolja az állatot, azzal uralkodik felette, hatalmába keríti, sikerül elejtenie.

A lascaux-i barlang egyike a legjelentősebb őskori festett barlangoknak. A festmények és karcolatok nagy része 15–17 ezer éves.

Havonta!
3 díjat!
Kiosztunk!

Készítsetek ti is állatokat ábrázoló, hasonló rajzokat, festményeket! Képzeljétek magatokat őskori művészeknek. Nagyobb felületen, pl. csomagolópapíron többen is dolgozhattok.

MURÁDIN LOVÁSZ NOÉMI

Falevélváros lakóit mutatta be nekünk a **csíkszeredai József Attila Iskola II. SbS osztálya (1)**; **ivói olvasóink (Bokor Zsolt – 2)**, illetve a **marosvásárhelyi R. Guga Iskola III. B osztálya (Sólyom Márk Lénárd rajza – 3)**.

1

2

3

Levelező

Ez a pompás postaláda a **székelyszenterzsébeti** iskola folyosóján várja a leveleket, nem hiába! Ha megtelik, **Szakács Anikó tanító néni** küldi is el szerkesztőségünknek a nagy-nagy borítékot. Sok ilyen postaláda bendőjét töltötték volna meg a mostanában érkezett levelek. Feladójuk: **Szilágyi**

Jázmin Noémi, Újvári Adrienn Brigitta, Tasnád; Gregus-Fóris Mátyás, Vass Brigitta, Bódi Dóra, Kolozsvár; Tóbiás Noémi, Suteu Izabella, Takács Renáta, Marosvásárhely; Cseh Ágnes, Vereş Minola, Dés; Szfárlí Johanna Beatrix, Gyulakuta; Czompa Gellért Ákos, Szinerváralja; Opra Evelin, Csíkszentdomokos; Gergely Blanka Viktória, Kend; Bartha Nóra, Sepsiszentgyörgy; Kellán Anita, Kézdivásárhely; Balogh Szilárd, Szilágyperecsen; Barabás Tamás, Szilágycseh; a székelyudvarhelyi Móra Ferenc Iskola IV. B, az Orbán Balázs Iskola IV. A; a szováta Domokos Kázmér Líceum IV. B; a székelykeresztúri Berde Mózes Gimnázium III., IV.; a gyergyószentmiklósi Fogarasy Mihály Iskola III. A és B, IV. B; a marosvásárhelyi R. Guga Iskola III. B, IV. C, a L. Rebreanu Iskola IV. E, IV. F, az Európa Iskola IV. E, a Művészeti Líceum IV. B, az Al. Ioan Cuza Iskola IV. E, a Dr. Bernády György Iskola III. C, IV. D; a szatmárnémeti Bălcescu-Petőfi Iskola II. C, a V. Lucaciu Iskola IV. C; a szászrégeni A. Maior Iskola III. B; a csíkszeredai Petőfi Sándor Iskola II. B, IV. C, a József Attila Iskola II. SbS osztálya; a sarmasági IV. A; a szilágycsehi II. B; a kézdiszentkeresztúri IV.; a zimándújfalu IV.; az ivói III.; a nagyernyei IV.; a sáromberki IV. B; a szamosújvári IV. SbS; a bihari II. B, IV. B; a túrterebesi IV. A; a balavásári II.; a kendi IV.; a kémeri IV. B; a kovásznai IV. B; a zabolai III. és IV. B; a gelencei IV. B; a vámosgálfalvi IV. B; a mezőfényi IV.; a csíkszentgyörgyi III. A; a segesvári IV. C; a lövétei IV. B; a csíkdánfalvi II. SbS; a krasznahorváti I-IV. osztály; kőhalmi olvasóink.

- A mocsolyai negyedikesekről **Mátis Ilonka tanító néni** készítette ezt a vidám csoportképet.

- A nagyváradi Szacsvey Imre Iskolában az elemi osztályok együtt ünnepelték a Magyar Nyelv Napját, majd **Székely Anna** és **Tunyogi Katalin** tanítványai **Tóth Ágnes** költővel, a Napsugár munkatársával találkoztak.

- Tisztán csengett a népdal az Őszirozsa Országos Magyar Népdalvetélkedőn, amelynek lelke, főszervezője **Dénes Ildikó**, az újszentesi iskola igazgatója. A hetedik döntőre az ország 14 megyéjéből 131 versenyző érkezett.

Furcsa, hogy őszi fényképeket közlünk ebben a Posta rovatban? Ennek az az oka, hogy a januári lapszámot már november végén elkészítjük, így decemberben indulhat a csomag felétek.

- **Mihály Judit tanító néni mezősámsondi** összevont osztálya egész kiállításra való termés-kézimunkát készített.

- Még az ősz folyamán készült ez a felvétel **Nagy Éva tanítónő zetelaki** harmadikosairól, akik télen is ugyanilyen jókedvűek, és ugyanilyen szép kézimunkákat készítenek.

- **Csengeri Bicsak Aranka és Mihoc-Géci Annamária** harmadikosai a nagyváradi Szacsvey Imre Iskolából üzentek nekünk. Minden Napsugár lapszámot alaposan átböngésznek, mert tele van érdekességgel, meglepetéssel – vallják.

- Színpompás és gazdag volt a **kerelő-szentpáli** ősz is, akár csak **Dénes Katalin** tanító néni kisdiákjainak alkotásai.

- **Küküllőszéplakon** hál' Istennek nem az Amerikából hozzánk „bedivatozott”, ijesztgetős halloweent, hanem vidám tökfesztivált rendeztek **Imre Tünde tanítónő** diákjai és a lelkes szülők.

- Minden Napsugár-olvasónak küldik szép alkotásaikat, vidám mosolyukat **Erdei Brigitta tanítványai** a **szatmárnémeti Bălcescu-Petőfi Iskolából**.

KISZÍNEZZÜK A TELET

Ha nincs hó,
mi varázsolunk, ha minden
fehér, mi színezzük.

Három henger, négy henger, kész is már a hóember – mondogatták **Szodorai Melinda tanító néni szilágysomlyói** harmadikosai, s mivel a kezük bizony nem fagyott rá ezekre a hóemberekre, csodafát is fűztek – drótra, jókora színes gombokból.

Gombokból, kávészemekből alkottak csodaszép hűtőmágneseket **Szilágyi-Székelly Melinda tanító néni magyarlapádi** kézművespalántái is. A havas-fagyos erdőt zuzmószerű, préselt levelekből ragasztották, ujjbeggyel pecsételték.

Hóemberek napfényben, éjszakában és útban hazafele, a jégpalotájukba. **Bartha Denise tanító néni tordaharasztsói** összevont osztályának és **Bunău Irén tanító néni árpádi** kisdíákjainak munkái

Ajándék-csomagoló ötletnek is kitűnő a pocakos hóember. **Sándor Emőke tanító néni** osztálya fabrikálta szalvétából, műanyag kanálból a **székelyudvarhelyi Móra Ferenc Iskolában**.

Ha nem hull az igazi hó, munkáitokon akkor is ott fehérlik a búzadara, a szalvétagalacsin, a sodort fonal, a hótiszta papír-kollázs vagy szivárvány-hajtogatás. Íme néhány hóember-ötlet Györgyi Dalma makfalvi, Szakács Anikó székelyszenterzsébeti, Szigeti Edit és Varga D. Erzsébet szilágycsehi, Szakács Aranka marosvásárhelyi tanítványaitól.

Végül hadd mutassunk be néhány hagyományos téli lány- illetve fiú-kézimunkát. Három közülük régen nem játék, hanem igazi téli munka volt. Vajon melyik?

Kislányok, szőjetek! – biztatott Kózsabócsa a decemberi Napsugárban. **Mátyás Erzsike tanító néni szászrégeni** elemistái kis szőnyeget szőttek.

Séra Tünde maros-szentgyörgyi osztályának gyapjúképei száraz-nemezeléssel készültek.

Juhász Aba, kolozsvári olvasónk a szeptemberi Napsugár javaslatára repülőt épített.

**Zelch Csaba, Dragomirescu
Viola segesvári tanítványa
fából barkácsolt mesteri
játékokat.**

Irkafirka

Nagyon szép a fenyő,
van belőle erdő.
Magas, délceg, illatos,
levele pedig szúrós.
Egyenesen tartja hátát,
kőd borítja minden ágát.

Bódi Dóra,
Kolozsvár

Valahol a messzeségben
van egy öreg fenyő,
minden napon onnan nézi
a rétet, erdőt, mezőt.
Nagyon régen itt van már,
hiszen ez a kedvenc helye,
a napot is szereti,
mindig vele lenne.

Fekete Tímea Erzsébet,
Kézdiszentkereszt

Elkövetkezik az állatok rossz
hónapja! Az állatok fáznak szegé-
nyek. A süni már talált magának
búvóhelyet, a mackó az odúba
bújt. A mókus rendezgeti a mak-
kot, és elalszik. Eljött az állatok
rossz hónapja!

Nagy Orsolya Tünde,
Nagyvárad

Sűrűn hull a hó,
de jó, de jó, de jó!
Szép, fehér és ropogó.
Csodálkozó hómanó
ugrándozik, ha hull a hó,
milyen szép, milyen jó!

Stich Andrea,
Marosvásárhely

**Farkas Hunor
Árpád,**
Marosvásárhely

Építetek egy hóembert,
nem laposat, kereket.
Sok a gombja,
de hol az orra?
Kerestem, kutattam,
és rátaláltam egy murokra.
Ezért az én hóemberem
olyan lett, mint egy ember.

Farkas Barbara Gizella,
Marosludas

Hull a hó, hull a hó,
Mindenkinek, jaj, de jó.
A pajtások az ablakban,
Futnak ki a szabadba.
Örvendeznek, jaj, de jó,
Hull a hó, hull a hó!

Tăurean Laura Éva,
Marosvásárhely

Jön a tél, jön a tél,
szép, nagy hóval üldögél,
hógolyózás, szánkózás,
jaj, de jó a havazás.
De ha jön, és fúj a szél,
hóvihar is mendegél.

**Szakács-Korom Kriszta
Blanka,** Kolozsvár

Hull a pelyhes, fehér hó,
Aprószemű, hideg hó.
Minden gyermek várta már
Hideg, pelyhes barátját.
Befedte a rétet,
Befedte a kertet,
Befedett már mindent,
Hófehér lett minden.

Halász Bernadett, Árpád

Deák Zsanett Beáta,
Szilágycseh

Karsai Izolda, Lőrincréve

A gyerekek szeretnek
kint játszani télen.
Gyerekhang cseng, hallatszik
kint az egész réten.
Boldogok a gyerekek,
csúszkálnak a hóban,
nagy hóbuckákat készítenek
egymás után sorban.

Zsók Gabriella,
Csíkdánfalva

Megyesi Viola,
Szilágfőkeresztúr

Cuc Barbara,
Bágyon

Hóember, hóember,
ezer és száz fagyember,
répaorronon dér csücsül,
kezedbe seprű dül.
Tested fagyos, hófehér,
tenyeredben ül a tél.

Zöld Vera,
Marosvásárhely

Volt egyszer egy falucska,
falucskában kerek ház,
házikóban almácska,
almácskában kukacka.
A kukacka jóllakott,
így az alma elfogyott.

Kovács Renáta,
Marosvásárhely

Szikráznak a hópelyhek,
mint égen a csillagok.
Ugrándoznak a gyerekek,
boldogok, hogy itt a tél.
Jégtalpak surrannak
a fehér tájon,
s korcsolyák koccannak
a jégen.

Deák Miriám,
Hegyközszentimre

Élt egyszer egy jegesmedve,
Elment mindentől a kedve.
Egész nap csak fókahús,
Míg a hó takarója dús.
De mikor jönnek arany napsugarak,
Sarki rókák vackukból előugranak.
A medve is feltápázkodik,
Egyre csak gondolkodik,
Hogy tél van-e kint vagy nyár,
Süt a nap, vagy angyal jár?
Kimegy, és sugarak
csillannak szemébe,
Melegség a testébe.
Végre kiment játszani a medve,
Hurrá, visszajött a jókedve.
Vereş Minola Alesia, Dés

Hideg a tél, hideg a hó,
Hóembert készíteni, jaj, de jó!
Hóember sapkája pirosan virító.
Repül az ablak felé a hógolyó,
Sári, Peti, Zsuzsi mondja:
Hógolyózni, jaj, de jó!
Kimentek a hegyre,
Peti kérdi: hazaérünk egyre?
Jön az este,
Mindenki ágyba fekvé.

Szilágyi Kamilla Evelyn,
Marosvásárhely

Hóesésben a rossz kedvünk oda,
gyerekeknek öröm a hócsata!
Estére a gyerekek hazamennek,
nevetve, kipirulva beszélgetnek.
Majd nézik az ablakból a hóesést,
míg le nem száll a csendes, téli éj.

Kolumbán Klára,
Székelyszáldobos

Takács Edina, Marosvásárhely

Szakács Hanna, Zabola

Hull a hó, hull a hó,
Oly sok mindent takaró.
Gyerekeknek, jaj, de jó!
Vadállatnak nem túl jó.
Jaj, megfázik a kunyhó!
Hull a hó, hull a hó,
Hamar elmúlik a jó.
Oly hideg és csillogó.

Nagy Henrietta, Bihar

Borbándi Örs,
Magyarlapád

Címlap:
TOMOS TÜNDE

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér.
Honlapszerkesztő: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuşi nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.ziv@napsugar.ro; www.napsugar.ro. Telefon/fax: 0264/418001.
A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR – EDITURA SRL. CUI: 210622
Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-7751

KÖSZABÓCSA ÜZENETEI

Portik Eliza, gyergyóremetei olvasónk harmadik osztályos, és épp három éve jár moderntánc edzésekre. A kép egyik szabadtéri fellépésükön készült.

**Sportolj,
és küldj fényképet
magadról!**

**Olvass,
és küldj rajzot róla!**

**Küldj képet
az osztályodról**

Az aranytollú gerlice című népmesét a székeskeresztúri harmadikosok olvasták el, és rajzolták le, Fodor Sándor Fülöpke beszámolóit pedig Harai Rebeka, zabolai olvasónk.

Köszabócsa-díjat érdemelnek Tankó Éva és Bogyó Izabella csíkdánfalvi másodikosai, valamint Dragomirescu Viola segesvári negyedikesei, akik iskolájukban régiség-kiállítást rendeztek be az otthonról hozott népművészeti kincsekből, hajdani használati tárgyakból.

Ádám Erzsébet tanító néni gyergyószárhegyi IV. osztálya a Napsugár-bélyeggyűjteményével nyert belépőt a kézdivásárhelyi múzeumba. Igazi élmény volt számukra ez a kirándulás.

E lapszám
támogatói:

Nemzeti Kulturális Alap

BETHLEN GÁBOR
Alap

RMSZ

COMMUNITAS
ALAPÍTVÁNY

Vágjátok ki a bélyeget,
és ragasszatok nevetek mellé
az osztály közös gyűjtőlapjára.

Ára 4 lej, 400 Ft